

Letna plača 1 for. 50 kr.
Društveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji in nepremožni
kmetovalci plačajo
le po 75 kr.

Slovenska čebela.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Ozir v preteklo leto vstanovljenega čebel. društva. — Roj z matično zibelko. — Granhorstov čebelni pehar. — Nekaj o rabi novejšega čebelarskega orodja. — Dopisi. — Čebelarstvo poročilo iz Zgornjo-Avstrijskega. — Vojska s čebelami. —

Ozir v preteklo leto vstanovljenega čebel. društva.

Konec meseca julija je preteklo leto, kar se je čebelarstvo na Kranjskem vstanovilo. Bodi nam dovoljeno, delovanje društva v preteklem letu malo pregledati, in pregled naj bo tudi malo pojasnilo k računu društvenega odbora. (Glej štev. 6. I. 1874.)

Potem, ko je čeb. društvo dobilo vladno dovoljenje in so bile pravila potrjene — mogle so se zaradi pomanjkljivosti, prav za prav le besednih pogreškov trikrat spremeniti — se je osnovalni odbor najprej pogodil s tiskarno za izdajo društvenega lista, potem poskrbel za dovoljenje poštnega vodstva v Trstu, da se sme list s cenejšimi markami razpošiljati in se je vredilo še mnogo za vstanovitev društva potrebnih reči, sklical se je in sošel prvi občni zbor čebelarjev pri „Slonu“ 30. julija 1873. Pa še zadnje ure pred zborovanjem protili so nam mnogi, nepričakovani zadržki. Tako je bil list in njegovo razpošiljanje spet zaradi nekega besednega pogreška vstavljen, že najeta dvorana za zborovanje se nam je odrekla. itd. Vse to je bilo za osnovalni odbor malo mikavno in marsikaj družega tudi društvu ni velikega pospeha obetalo; vendar pa smemo po končanem prvem letu z vspehom zadovoljni biti.

Do 1. januarja 1874 je imelo društvo udov 302 in zdaj jih ima blizu 600, dasiravno jih je že nekaj nestanovitnih odpadlo. Če smemo po tem sklepati, bo naše čebelarstvo kmalo eno največjih v Avstriji, kar za naše slovenske kraje in dežele gotovo ne bo brez dobička.

Zdaj nekoliko od delovanja odborovega in stroškov.

Do vstanovljenja društva je osnovalni odbor sledeče stroške imel: Za večkratne kamnotise društvenih pravil in enkratno kazen zaradi pomanjkanja koleka 21 gld. 46 kr.

Poštna marke za razpošiljanje pravil 70 „ 40 „

Skup 91 gld. 86 kr.

	Prenos	91 gld. 86 kr.
Razni stroški za občni zbor, razstavo, potnine in za knjižico „Stern“-ovo čebelarstvo		113 gld. 50 kr.
	Skup	205 gld. 36 kr.
Tiskarni stroški so znašali		779 gld. 96 kr.
In sicer se je tiskal nemški list v tiskarni Bamberg-Kleinmayerjevi, slovenski pa v Blaznikovi vsaki po 500 iztisov.		
Nemški list je prevzel in vredoval predsednik blagorodni gosp. baron Rožič, slovenskega pa podpredsednik g. Jerič. Ravno tako sta oba preskrbovala vsak v svojem področju natis društvenih pravil, vabil, prilog in vsih drugih tiskovnih reči. [Diplome je lepo izvršila Blaznikova kamnotiskarna v raznih barvah in podobah, ter stanejo s kamnom vred		182 gld. — kr.
Za razne čebelarske časopise (kar jih ni bilo v zameno dobiti), razne imenike, šematizme in kar je bilo za razpošiljanje in vredovanje potrebnega		31 gld. 67 kr.
Za nakup najvažnejših čebelarskih knjig za društveno bukvarnico (58 šte.)		54 gld. 30 kr.
	Skup	85 gld. 97 kr.
Zarad pomanjkanja denarjev ni bilo mogoče vse knjige vezati dati, se bo pa zgodilo, pred ko mogoče, ter tudi izdal imenik bukev, da si jih potem zamorejo naši udje izposojevati in brati.		
Poskrbelo se je tudi za vedno razstavo naj potrebnejšega čebelarskega orodja, panjev, strojčekov za izdelovanje orodja, ker vse popisovanje tudi najnatančnije ne predočiti orodja toliko, kakor en sam pogled. Stalo je vse skup		115 gld. 95 kr.
Je pa dozdej razstavljenega 64 šte. v g. Ničmanovi hiši na Starem trgu hiš. št. 16. Enaka razstava se lahko ogleda pri g. predsedniku v Smereku. (300 šte.)		
V prvi polovici leta je bilo društvenih panjev razdeljenih 95 (prvo četrtletje 1874 pa 105 panjev), tedaj je bilo treba polovico cene mizarjem doplačati, kar je znašalo s stroški za razpošiljanje, voznino vred		138 gld. 65 kr.
Za povračilo vredniških stroškov, prevodov, za društvenega čebelarja, potnin itd.		184 gld. 40 kr.
Za uradniške stroške, razne marke, voznine, razpošiljanje lista, tisk zavitkov itd.		169 gld. 93 kr.
Za razne malenkosti		10 gld. 20 kr.

Ker so bili stroški večji, kakor dohodki, je društveni odbor prosil za podporo c. kr. kmetijsko družbo, ktera je tudi blagovoljno 200 gld. dovolila in ker

je bilo premalo, da bi bili vsi stroški poplačani, se je odbor obrnil še na c. kr. ministerstvo poljedelstva, katero je ravno tako blagodušno dovolilo 675 gld. Iz hvaležnosti je izročil odbor kmetijski družbi 60 iztisov slovenskega in 10 nemškega lista, da naj jih blagovoli svojim manj premožnim udom razdeliti. Drugi podpredsednik g. dr. Razlag kot državni poslanec je v imenu odbora in društva se zahvalil ustmeno g. ministru kmetijstva, kar je, se vé da, odbor že pred pismeno storil. —

Odbornih sej je bilo vseh skup pet in sicer tri v Ljubljani, dve pa na domu predsednikovem.

Sklep odborne seje 12. septembra 1873, nekaj panjev za društveni čebelnjak kupiti in prezimiti, se ni izpeljal. Pač je predsednik 120 panjev od nekega uda v ta namen kupil, pa ker je bila letina za čebelarstvo toliko slaba, da bilo bi komaj polovica panjev za prezimovanje pripravnih, in bi bilo toraj naj manj kakih 150 gld. škode kazalo, jih je g. predsednik na svoj račun vzel, ter je tako društveno denarnico velike škode obvaroval — za kar mu bodi tù še enkrat očitna hvala izrečena.

Odbor pač misli in se bo trudil, da se sčasoma izgledni čebelnjak napravi; al ker je bila letošnja spomlad čebelarstvu spet silno neugodna in ravno kar začeto društvo že tako na vse strani obilno stroškov ima, se je naprava izglednega čebelnjaka za letos odložila, zato pa udom več društvenih panjev (1 do 5) dovolilo. Marsikaj je odbor želel še izvršiti, marsikaj tudi boljši storiti, pa ker ni bilo zavolj raznih zadržkov mogoče, se je moglo za poznejše ugodnejše čase odložiti. Društvo se je vendar toliko ukoreninilo, da smemo se trdno nadejati, da bude sčasoma deželi obilno koristil in za povzdigo čebelarstva še mnogo dovršil.

Roj z matično zibelko.

(Bartel Hb.)

Roj v vsakem snažnem panju rad ostane; še naj rajši pa, če se mu sa z zalego pridá. To vé vsak umen čebelar; kaj pa roj stori in kakó se zadrži, če se mu dodá sat z zalego in matično zibelko, od tega nisem mogel najbiti v nobenih čebelarskih spisih kaj podučnega. Naj priobčim tù lastno skušnjo.

Tridesetega rožnika lanskega leta sem bil dobil velikanski prvi roj. Ogrenil sem ga v nov, znažen panj, kterega je skoraj do skončnic napolnil. Dozdevalo se mi je zato, da bom imel drugi dan spet enak roj — da mi bo namreč ta iz premajhnega panja potegnil — pa si nisem mogel pomagati, ker ravno nobenega večjega nisem imel pri rokah. Res drugi dan ob 2. sem imel spet tolik roj. Dejál sem ga v veči Dzierzonov panj; in res čez kake pol ure se je vkup stisnil in vsedel kakor po navadi, ter je ostal do šestih pokojen. Preden sem pa domu šel, sem obesil v panj sat z zalego, da bi bolj gotovo noter ostal. Med zalego je bila tudi matična zibelka, katero sem pač zapazil, pa je nalašč pustil, da bi vidil, kaj bo roj storil.

Čez kako uro in — čebele začnejo rojiti, ter se nekaj časa spreletavajo in silijo v panj, kterege so včerej imele, prav za prav na tisti prostor, ker panj ni več tam stal. Zato se vsedejo pred čebelnjakom v travo. Le nekaj maledga jih je bilo ostalo, ter oblegalo sat z zalego in matično zibelko.

Hitro sem panj prinesel in začel čebele noter spravljati, pa zastonj je bilo vse moje prizadevanje. Rojile sicer niso, ker je že bilo prepozno, pa od enega konca so se selile v družega in potem spet nazaj in na zadnje — gredó iz panja ter se v tisto travo vsedejo, ker so ravno pred sedele.

Začuden gledam vse to, dokler se je stamnilo in so čebele pokojne postale. Poveznem na-nje prazno posodo, ter panj še enkrat pregledam. Kakor pred, je tudi zdaj mala gručica čebel sat z zalego in matično zibelko oblegala. Drugi dan grém zgodaj k čebelnjaku, roj odkrijem in ga z dimom v odločen panj s satom in zalego posilim — prostovoljno, kakor navadno roj, ni hotel več v panj. Panj sem zaprl takó, da je čisti zrak zamogel noter, čebele pa ne ven. Storil sem takó, ker sem bil čedalje bolj radoveden, kaj se bo s satom zgodilo. Popoldne najdem matično zibelko prazno na tleh ležati. Čebele so se kakor navadno vsedle in bile pokojne. Ko jim izlet dovolím, so letale navadno in nosile prav pridno, ter je bilo vse v najlepšem redu. Iz tega sem sklenil, da roj, če se mu dá sat z matično zibelko, se takó zadrži, kakor starec, da namreč roji, če okolščine dopuščajo, ali pa matično celico razgrize in ven vrže.

Gravenhorstov čebeln pehar.

(Gl. 6. list: tû pehar, tû panj).

Nekaj časa sèm bom vedno nadlegovan in sicer mi dopisujejo posamezni čebelarji, kakor tudi predsedniki čebelarških družb, naj očitno izjavim v Ajhstetarci, kaj mislim od Gravenhorstovega peharja, kterege nekteri nekaj časa že v tretje nebesa povzdigujejo. To se zahteva od mene toliko bolj, ker sem panj neki sam priporočal (1868 Eichstädter Bienenzeitung).

Rad bi sicer častitim mi dopisom vstregel, vendar me zadržujeta dva vzroka in sicer: moje telesno zdravje mi brani dolgo in temeljito pisati (je namreč nekaj let že mrtvouden) in potem nočem žaliti svojega ljubega prijatla Šmid-a, kateri je za ta pehar ves vnet in bi dopis le težko v svojo Ajhstetarco sprejel. Če je tedaj čebelarjem na moji rabsodbi toliko ležeče, jo v kratkem objavim v časopisu „Honigbiene.“

1. Ni res, da bi bil jaz l. 1868 Gravenhorst-ov čebelni pehar priporočal; rekel sem le v omenjenem dopisu, „da bi bil velik napredek za premakljivo delovanje, ko bi se dalo iz Gravenhorst-ovega peharja povoljno vsaki sat vun jemati in noter devati.“ Pa že takrat, ko nisem še nobenega takega peharja polnega in čebelnega vidil, sem z dobrim premislikom rekel: „Odkritosrčno rečem, da pa tega do zdaj še ne verjamem“ (gl. Eichst. Bnztg. 1868). Ker sem pa l. 1870, 1872 in 1873 večkrat priliko imel, take pletenice polne satovja in čebel viditi in tudi marsikaj o njih slišati, je moja rabsodba ta-le:

da omenjeni pehar je za premakljivo čebelarstvo nepripraven in neraben. V tej razsodbi me potrjujejo čebelarji sami; ker povsod so mi tožili, da satovje se le z največo sitnostjo ven in noter deva in še se vselej kaj satovja potlači in čebel stare.

2. Kar sem rekel končno v omenjem dopisu (Bntzg. 1868). „G. Gravenhorst bode postal še izgledni čebelar (mojster)“, se je prerokovanje tudi spnilo. Kdor namreč zamore s takim nepripravnim panjem kaj doseči in sicer toliki dobiček, kakor trdi g. Gravenhorst, da ga je dosegel, mora res mojster — izvrstni čebelar biti.

3. Namesto mene pa prosim, naj govorijo trije izvrstni nemški čebelarji, res pravi mojstri — čebelarji: Dathe, Günther in Henrik Šulce. Dobromisleči Šmid bo moral rad ali nerad njih dopise v svoj čebelarski list sprejeti, ter se bo prepričal, da Gravenhorstov pehar z vso njegovo podporo ne bo premagal, kakor tudi nekdanj Dzierzonov dvojček s svojimi nerednimi palčicami ni premagal, da-si se je za njega toliko trudil in potegoval.

Tudi g. Vogel in njegova razsodba mnogo veljá; naj blagovoli tudi on govoriti.

Av gust baron Berlepš.

Nekaj o rabi novejšega čebelarskega orodja.

(Iz b. K. Illust. Bntzsbetrieb.).

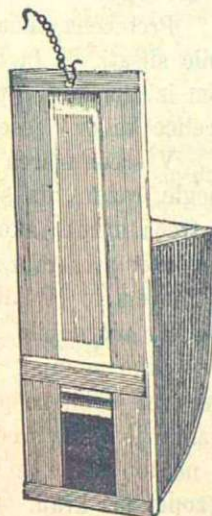
1. Narisano čebelarsko orodje je za roje ogrebatí. Na vrhu ima vrteč se železni kavč, da se lahko na vejo obesi. Kjer se lahko do roja pride, se kar na ravnost noter deva; kjer pa ni tako prilično, se noter dene košček satú z medom ali tudi z zalego, ter se z na pol odprtim pokrovom

Podoba 2. tik roja, ali pod roj obesi in če se kolikaj pomaga, gredó čebele same noter.

Selitev roja iz te posode v stalni panj je prav lahka in nagla. Posoda se tik vratíc pritisne, pah odmakne in dobro stresne in čebele po kositarski steni kar zdrknejo v panj. Zavolj stranskega dvojnega paha, kterega je g. bar. Rožič pridedjal, lahko roj v vsaki panj stresti, naj že ima skončnica ali vratica.

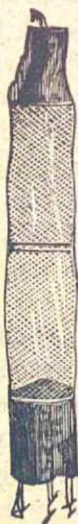
2. Rojna mreža je podolgovata vreča. Dobra je za to vsaka skozvidljiva roba bodisi žima ali kaka druga tkanina ali rasovna. Rojna mrežica ima namen, roj precej pri žrelicu vjeti. Na sprednjem koncu ima več špičastih žebličkev v lesene klinčke vdelane, s kterimi se mrežica v panj zabode. Drugi konec ima dva traka, da se mreža okoli močne palice ali količka priveže, napné in v zemljo zasadí. Da gré količek rajši in hitreje v zemljo, je dobro,

Podoba 1.

Podoba 1. Rojna (rojelovna) škatlja.

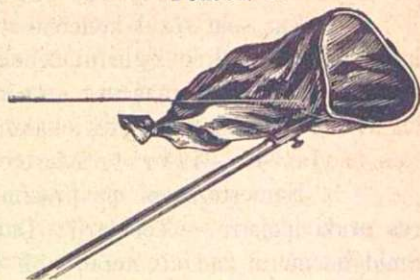
Podoba 2. Rojna (rojelovna) mreža.

da je na koncu z železom okovan. Kedar je roj ves v mreži, se lahko kar v panj strese.

Takih rojelovnih mrež ali naprav je še mnogo in raznih oblik; nekatere so bolj, nekatere manj pripravne, ali okorne.

3. Prav pripravna naprava roje ločiti je rojna zaklopnica (ali znabiti sak?) Je pa zaklopnica, kakor podoba kaže, daljša vreča, ktera je na spodnjem koncu zavezana, na zgornjem pa okolj železnega zaklepčnega obroča raztegnjena. Nasadi se lahko na daljšo ali krajšo palico, kakor je potrebno. Na zaklopni strani ima obroč še drugo rinko, v katero se vtakne močen, ka-

Podoba 3.

Podoba 3. Rojna (rojelovna) zaklopnica. kih 7—10 sežnjev dolg motoz, s katerim se sak, kedar se hoče, zaklopne.

Raba tega orodja je sama po sebi očitna. Je roj previsoko, ali zeló na koncu veje, da ni mogoče do njega, se sak ali zaklopnica na pripravljeno dolgo preklo nasadi, ter pod roj nastavi; veja se s čemur si bodi strese in roj — je vjet.

Dopisi.

Iz tominskega okraja na Goriškem. J. G. Rad bi o čebeloreji letos kaj ugodnega od tukaj pisal, pa se ne dá.

Pretečena zima, akoravno precej huda, bila je čebelom ugodna. Malokje je bilo slišati, da bi bil kak panj čebel čez zimo poginil, ali matico zgubil. Ko si jim iz zimskega spanja odprl, nesnago počeditil, zapazil si, da imajo še večí del celice kakor v jeseni, z medom zalepljene, da panj komaj 2 ali 3 ž manj tehta.

V sredi marca na resje prenešene čebele so si do sv. Jurja malo ali nič pomogle, razun, da so vso zalogo spravljenega medú povžile, da jih je bilo še celó treba krmiti, ako nisi hotel, da ti od lakote ne poginejo. Še le, ko je bil resjev cvet pri kraju, prišel je čebelam vgoden teden, ter so si zlasti v nižavah v češnjem in jablanovem cvetju dobro pomogle; bolj v hribih pa niso na tem cvetu kar nič dobile, ker prva polovica mesca maja je bila celó mrzla in sneg se je vedno ponujal. Drugo polovico maja nastalo je sicer vgodniši vreme, ali sadni cvet je bil že pri kraji. Vkljub temu imel sem prvega rojiča že 4. junija. Ali zima je še v sredi meseca junija svoje rogé kazala. Od 13.—14. nastalo je zeló mrzlo vreme z vetrom in sneg je precej nizko hribe pokrival, in roji so bili zopet pri kraji. Starec (*salvia pratensis*) tukaj poglavitna čebelna paša po sadnjem cvetu, je čebelam le pičlo hrano dajal, tako, da ko bi imela biti najboljša paša, so nekterim čebele lakote pojemale. Komaj mesca julija so nekoliko na lipovem cvetu dobile, al lipa se povsod na Tominskem ne nahaja. Tako imajo Tominski čebelarji pred ajdo sploh toliko panjev čebel, kolikor so jih čez zimo pustili. Nek velik čebelar prezimoval je čez 100 panjev — šteje zdaj 6 rojev, akoravno jih v potrebi ni zapustil!

Jaz sem, dokler sem imel v zalogi kaj medú, čebelice posebno vmrazu in deževnem vremenu pridno pital, jih dobro odeval, kakor v sredi najhuše zime, in pokazal se je dober nasledek, da se med seboj niso ropale, tudi ne zalege izmetovale. Naredil sem zadnje dni junija prisiljene roje in tako število panjev čez polovico pomnožil. Medú v našem kraju zdaj nima noben čebelar, ajda je komaj vsejana, in ako ob ajdovem cvetu zopet ne bo vgodnega vremena, bo treba po starem jih žveplati, ali pa drugod po dragi ceni za nje méd kupovati.

Prejel sem od čebelarskega društva dva po novi šegi izdelana panja; al, kakor se mi je dozdevalo, sta zeló prešarasta*) in tehtata po 29 ů.***) Čebele satovja ne delajo v romčeki, ampak potegnejo ga tudi počez; tako da si nisem nič kaj na boljšem, dasiravno se mi zdi, da so čebele zadovoljne in prav pridno delajo. Teža bi se dala že zeló zmanjšati, pa kaj pomaga, ko je muha trmasta in dela satovje po svojem!****)

Čudno se mi zdi, da čebelarsko društvo ima tako malo udov po Goriškem, ko se vendar ljudstvo s čebelarstvom tù in tam zeló peča. Tako ima žl. Pagliaruzzi, če se ne motim, navadno po 300—400 panjev; drugi, kjer je ugoden kraj, če ne toliko, saj nekoliko — več ali manj.*****)

Čebelarsko poročilo iz Zgornjo-Avstrijskega.

A. H.

V naši deželi na levi in desni reke Ina je sicer tudi nekoliko čebelarstva, pa pečajo se z njim le bolj posamezni zaradi veselja, kakor pa da bi bil koristen oddelek kmetijstva. Navadno tù čebele spodrezujejo spomlad, ter vse vkup méd in vosek svečarjem prodajajo, ali za sveče zamenjajo. Vrže vse to malo dobička, ker „spodrezano“ se redko kdaj čez 20 kr. funt prodá.

*) Prešarasta — še tudi zeló prešarasta! Ne uganjemo zakaj? Društveni panj, tega menda mislite — nima družega, kakor štiri navadne deske z dvema skončnicama, in noter le romčke in oknjice. Ktero bi bilo za pramakljivo delovanje tako nepotrebno, nam ni prav jasno.

**) Gospod! ali se niste zmotili? Nikakor si tega ne moremo razjasniti. Tù smo več panjev nalašč tehtali, pa tehtali so navadno po 11—14 ů in čez nobeden, vaša dva pa po 29 ů! Tehtali smo enega bar. Rožičevega, ki Vam znabiti ni znan; nekoliko je daljši, dobro tretjino širji in še enkrat tako visok, kakor društveni, ter ima trojno steno in vendar tehta le 22 1/2 ů

***) Pravite, da je muha trmasta! Da in povsod je enaka. Al žival, ker ji dopovedati ne moremo, moramo prisiliti, da po naši volji dela. Volički v jarmu, čebele v romčeki! Vendar goli romčeki tudi ne pomagajo brez ravnilnega satovja. Nekoliko se ga mora prilepiti, saj na vsak drugi romček; kdor satovja nima odveč, zadostuje le pol palca široka satovna črta. (Glej Slov. čeb. štev. 1 in 4 l. 1874.) Če čebelar zapazi, da so začele napak delati, je treba napačen sat in romček ven vzeti ter jim z ravnilnim satom vnovič pot pokazati. Enaki primerljeji so pa pri vsaki živali in pri vsakem delu.

*****) Tù pa smo z vami popolno enakih misel — enakega začudenja. Računite: list, pošne vezi, itd. in —.75 kr.; potem ima vsaki ud še pravico panj z drugim orodjem za polovico cene dobiti, itd. Res ne vemo, kake dobičke bi moglo društvo udom še dajati? Vsakemu udu še cekin ka-li?

Panji so pri nas iz tanjših dil napravljeni zaboji in sicer 3½ čevljev visoki in po čevlji široki in globoki. Ležeči panji so tû neznani. Zarad zime jih zavijajo v odejo ter pustijo na svojem navadnem stanji.

Od umnega čebelarstva tû sploh ne najdeš sledû; zato se tudi za zboljšanje čebelne paše do zdaj ni nič zgodilo. Goršica, ajda in bela detelja se tû ne seje; vendar je kraj o spomladnem času čebelarstvu prav ugoden. Leščevja, vrbovja in jelševine je brez števila; je tudi obilno sadnega drevja in mnogo lepih travnikov. Proti koncu aprila se že roji dobijo in čebele se hitro pomagajo; od srede julija naprej je pa tukajšnja čebelna paša pač revna.

Dolina naša je ravna in odprta vsim vetrovom in nevihtam, zato vedno spremen vremena, ki nam marskteri panj pobere.

Posamezni čebelarji začenjajo sicer umnejše čebelariti, pa gotovo bo še dosti vode po Inu preteklo, preden se bo tukajšnje čebelarstvo povzdignilo na stopnjo, na kateri je drugod že zdaj. Zraven tega, da kraj ni prav ugoden za čebelarstvo, so kmetije preobložene z davki in še večidel pomanjkanje delavcev; zato ima kmet dosti opraviti, da le svoje polje obdela.

Preteklo leto 1873 je bilo za čebelarje prav žalostno. Kdor je zgodaj spodrezoval in čebele same sebi prepustil, je bil večjidel ob vse. Od 19. aprila do 2. junija je bila vedno prava zima. Kako žalostno: vse drevje v cvetu, tedaj miza za čebelice pogrnjena in vendar so vboge živalice glada pojemale! Jaz se vé da jih nisem takó pustil, ampak ves čas skrbno pital; ni mi pa tudi bilo žal, ker vsi panjovi so zdravi ostali in pozneje tudi pričakovane roje dali. Žali Bog! da bili so prepozno, še le meseca julija, toraj jih je bilo spet treba pitati, če sem jih hotel brez skrbi čez zimo pustiti.

Vojska s čebelami.

Oddelk lahkkih pešcev je pred nekaj leti prišel v neko Afrikansko vas ravno o poldne, ter se vstavi in napravlja nekoliko časa tam počivati. Prebivalci so vsi zbežali, ter seboj vzeli, kar so le mogli. Francoski vojaki vse preiščejo, da bi kaj živeža dobili, pa nikjer ni bilo nič. Zadnjič vendar nekaj najdejo, za neko živo mejo trideset panjev čebel. Težki so bili in méd je od dalječ dišal — vojakom se vé da nenavadno. Brž napravijo ogenj, ter čebele z dimom omamijo. Ker ni bilo časa čakati, so kar panje na palice ali bajonete natakneli in jih odnesli. Al čebele niso bile mrtve, ter se iz omedlevice kmalo predramijo. Druga za druga izleti, kmalo so bili panji prazni, al nad vojaki črn oblak čebel, kateri jih je spremljal. Na enkrat se na vojake spustijo, bôdejo s svojimi slabimi, pa strupenimi bajoneti, da je bil jok in stok. Vojaki so naglo proč pometali svoje panjeve, se branili in vpili; tudi streljali, da bi s strelom in dimom sovražnika pregnali. Pa — zastonj. V tem hipu pride sovražnik s svojimi dolgimi puškami. Nerednost in nesreča je bila popolna. — Francozi so tretji del vojakov zgubili in drugi komaj vbežali.